

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Pozsonyi és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Kaló Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. február 8-án kelt 12.G.40.705/2010/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és a felperes részéről Gf. 5. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a késedelmi kamat mértéke tekintetében helybenhagyja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatja és azt 2008. március 28. napjában határozza meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 (Kettőszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 35.000 (Harmincezer) forint csatlakozó fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizessen meg az államnak az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 549.200 (Ötszáznegyvenkilencezer-kettőszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A peres felek 2007. július 31-én vállalkozási szerződést kötöttek a S. Petőfi tér közvilágítási és díszvilágítási munkáinak felperes által történő elvégzésére az alperes megrendelése alapján. A munkálatok a szerződés III-X. részében kerültek részletesen meghatározásra. A szerződés II. része tartalmazza a szerződéses feltételeket, míg az I. rész magát a megállapodást.

A szerződés I.3. pontja tartalmazza a díjazást, amely szerint a vállalkozó a szerződés tárgyát képező munkák elvégzésének ellenértékeként bruttó 12.923.386 forint vállalkozói átalánydíjban részesül. A I.2.2. pont szerint a munka egészének befejezési határideje 2007. október 18. napja, míg az I.4.1. pont késedelmi kötbér kikötést tartalmaz, amelynek mértékét a felek a késedelem minden egyes napja után a vállalkozói díj 5 %-ában állapították meg, a vállalkozói díj 10 %-ában maximálva. Az I.4.2. pontban meghiúsulási kötbér, míg a 4.3. pontban hibás teljesítési kötbér került kikötésre. Ez utóbbi összege a hibás teljesítés kijavítására adott határidő lejártát követő minden egyes nap után a vállalkozói díj 0,5 %-a, a vállalkozói díj 10 %-ában maximálva. Az I.4.5. pont szerint a késedelmi hibás teljesítési kötbér maximuma együttesen a vállalkozói díj 15 %-a lehet.

A szerződéses feltételeket tartalmazó II. rész 2.1. pontja szerint a vállalkozó köteles a szerződésben meghatározott munkával kapcsolatos minden olyan hozzájárulás és egyéb dokumentum beszerzésére, amit a megrendelőnek a használatbavételi engedély benyújtásához csatolnia kell. A II.6.1. pont szerint a teljesítési határidőket a szerződés VII. része tartalmazza, amely határidők fix határidőnek minősülnek.

A II.7.1. pont szerint a vállalkozó teljesítése csak abban az esetben tekinthető átvettnek, ha a megrendelő által megjelölt tárgyaló felek - akik a I.7. pontban kerültek meghatározásra - átvételi jegyzőkönyvet írtak alá. A felek rögzítették, hogy a vállalkozó által havonta a szerződés VIII. részeként csatolt minta szerint benyújtott és a megrendelő által aláírt teljesítésigazolás nem minősül átadás-átvételnak. A II.7.2. pont szerint a vállalkozó köteles a megrendelőt a munkák befejezéséről legalább 7 munkanappal korábban készre jelentő levéllel írásban értesíteni. A megrendelő e levél kézhezvételétől számított 7 munkanapon belül köteles meghatározni a vállalkozói megrendelői átadás-átvételi eljárás kezdő időpontját és - jogszabályi előírás esetén - az illetékes hatóságokat és szerveket erre a határidőre meghívni. A megrendelés akkor tekinthető teljesítettnek, ha a szerződésben foglalt munka a jóváhagyott tervdokumentáció szerint az érvényes hatósági jogszabályi szabványi és egyéb műszaki előírásoknak megfelelően a szerződésben foglaltak szerinti vagy legalább első osztályú minőségben hiba és hiánymentesen elkészült a használatbavételi engedély megadásához szükséges feltételek biztosításával, a vállalkozó a sikeres vállalkozói megrendelői generál átadás-átvételi eljárás lefolytatásához szükséges - szerződésben rögzített - átadási dokumentumokat átadta, a szerződésben foglalt munka befejezését a vállalkozó írásban - 7 munkanappal korábban - készre jelentette és a szerződésben foglalt munkát a közösen kitűzött vállalkozói megrendelői generál átadás-átvétel időpontjában a vállalkozó a megrendelőnek átadta, mely tény az átadás-átvételi jegyzőkönyvben rögzítettek. A II.7.3. pont szerint a vállalkozó a sikeres átadás-átvétel lezárása után - beleértve az átadás-átvételi jegyzőkönyvben esetlegesen meghatározott hibák kijavítását is - a tárgyhót követő hónap 10. napjáig nyújthatja be a végszámlát a megrendelőnek. Nem minősül hallgatólagos átvételnek a teljesítésnek a megrendelő vagy üzemeltető általi használatba vétele.

A II.10.1. pont szerint a fizetés havonta 30 naptári nappal a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kiállított és a megrendelő által ellenőrzött számla megrendelő általi kézhezvétele után történik. A II.11.2. pont feljogosította a megrendelőt jótállási igényei biztosítékául a végszámla összegéből a nettó vállalkozói díj összegéből a nettó vállalkozói díj 5 %-át kitevő összeg visszatartására a jótállás időtartamára, amely a jogerős használatbavételi engedélytől, de legkésőbb a generál átadást követő 4. hónaptól számított 3 évben került meghatározásra.

2008. január 17-én Á. I. az alperes képviselőjében nyilatkozatot írt alá, amelyben a S., Petőfi téri mélygarázs tér- és közvilágítás létesítése, műszaki átadás-átvételi eljárása tárgyában a műszaki átadáshoz hozzájárult azzal, hogy az alábbi hiányok pótlását kérte: Kaszinó előtti oszlop függőlegessé tétele, kaszinó fal lábazat helyreállítási munkái, Széchenyi tér 14-15. szekrény pótlása és a Petőfi szobor világítás elhelyezése.

A felperes 2008. január 31-i keltezéssel, 2008. január 17-i teljesítési időpontot megjelölve a S. Petőfi téri mélygarázs tér- és közvilágítás kiépítése kapcsán 10.769.488 forintról számlát állított ki 2008. március 20-i fizetési határidővel. A számla megjegyzés rovatában szerepel, hogy a szerződés szerint 5 % visszatartással azaz 538.474 forinttal csökkentve utalandó 10.231.014 forint. Az alperes a számlát 2008. február 25-én vette kézhez, azonban nem tett eleget az abban foglalt fizetési kötelezettségének, ezért a felperes 2010. április 16-án keresettel fordult a bírósághoz.

A felperes módosított kereseti kérelmében 9.154.066 forint és ennek 2008. március 21-től járó törvényes kamatának, valamint a perköltségnek a megfizetésére kérte az alperest kötelezni a Ptk. 389. §-ára és 397. §-ának (1) bekezdésére alapítottnak. Állította, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette, az alperes által megjelölt hibákat kijavította, ennek ellenére az alperes a számlában foglalt vállalkozói díjat számára nem fizette meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állítása szerint a felperes a szerződést nem teljesítette, mivel a megvalósulási dokumentációt, illetve a közmű nyilatkozatot nem szerezte be, továbbá nem volt szabályszerű műszaki átadás-átvételi eljárás, ahol az alperes hibátlan teljesítést vett volna át. A kiállított számlában foglalt fizetési határidő már a számla postára adásakor lejárt, ezért az nem felelt meg a számviteli előírásoknak.

Az alperes beszámítási kifogással élt a 2007. október 18-tól 2008. január 17-ig terjedő 90 nap késedelem kapcsán 1.076.948 forint, 10 %-ban maximált késedelmi kötbér, 538.474 forint hibás teljesítési kötbér, valamint 1.728.788 forint kártérítés vonatkozásában. A hibás teljesítési kötbér igényét a 2008. január 17-én felvett hibajegyzékre alapította, mivel állítása szerint az abban szereplő hibák kijavítása nem történt meg. E körben a Széchenyi tér 14-15. szám alatti szekrény pótlását vitatta. A kártérítési követelés alapjaként a Magyarország Kft.-vel létrejött

megállapodásra hivatkozott, amelyben foglaltak szerint az Magyarország Kft. tulajdonát képező 96 szálás optikai kábel a kivitelezés során megsérült, amely károkozást a felperes munkavállalójának tulajdonították. Az alperes vitatta továbbá az 5 %-os jóteljesítési visszatartás esedékességét, amely 538.474 forintot tesz ki.

A felperes a késedelmi kötbér és a jóteljesítési visszatartás összegét nem tette vitássá, ezen összegekkel a keresetét leszállította.

Az elsőfokú bíróság a 2011. február 8-án kelt 12.G.40.705/2010/20. számú ítéletével a felperes keresetének helyt adott és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 9.154.066 forintot, valamint ennek 2010. április 16. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1.162.244 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a felperes ezt meghaladó kamatkövetelését elutasította.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a Ptk. 389. §-ára és 391. § (2) bekezdésére alapította és azzal indokolta, hogy a 2008. január 17-i átadás-átvételi jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes az alperessel kötött alvállalkozói szerződésből fakadó kötelezettségét teljesítette. Megállapította ugyanakkor, hogy ezen időpontban a teljesítés a felperes által sem vitatottan hibás volt. A meghallgatott F. L. és K. A. tanúk vallomásából és a becsatolt fénykép másolatokból arra következtetett, hogy a felperes a hibajavítási kötelezettségének eleget tett, mivel a Kaszinó előtti oszlop kiigazítását, illetve a Kaszinó lábazat helyreállítását, valamint a Széchenyi tér 14-15. szám alatti szekrény pótlását a hiba jelzése után rövid határidőn belül, míg a Petőfi szobor lábazat világítását 2009. év elején elkészítette. Az elsőfokú bíróság a II. számú szerződési feltételek 2.1. pontja és K. A. tanúvallomása alapján azt is megállapíthatónak találta, hogy a felperes feladatát képezte a Magyarország Kft. közműnyilatkozatának a beszerzése is, amelynek a felperes a szakmában elfogadott módon a meghívó nem vitatott kiküldésével eleget tett. Utalt az alperes előadására, amely szerint a hozzájáruló nyilatkozatot a a későbbiek folyamán ténylegesen is megadta.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a Ptk. 389. §-ára figyelemmel a vállalkozói díjfizetési kötelezettség nem az átadás-átvételi eljáráshoz vagy a számla kiállításához, hanem a teljesítés tényleges megtörténtehez kötődik. Erre alapítva az alperes időelőttiségre történő hivatkozását megalapozatlannak találta. Hangsúlyozta, hogy a felperes a szerződést teljesítette, a hibákat kijavította, ezért a teljes vállalkozói díjra jogosult azzal, hogy abból az alperes a jótállási garancia visszatartás összegét, illetve a felperes által nem vitatott késedelmi kötbér összegét visszatarthatja.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperesnek a hibás teljesítési kötbérre alapított beszámítási kifogását, mivel álláspontja szerint a hibák kijavítása teljes körűen megtörtént. Megalapozatlannak találta a kártérítés beszámítására vonatkozó kifogást is arra alapítva, hogy ezen igény megalapozottságának feltétele

az lett volna, hogy az alperes oldalán kár keletkezzen, amelyet maga az alperes sem állított. A meghallgatott tanúk vallomása alapján azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a kár keletkezése nem áll összefüggésben a felperes vagy valamely alvállalkozója magatartásával.

Mindezek következtében az elsőfokú bíróság az alperest a leszállított és összegszerűségében vitássá nem tett kereset szerint marasztalta. Az elsőfokú bíróság az alperesnek a S.-i Önkormányzat által készített szakvélemény hivatalból történő beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványának nem adott helyt, mivel az alperes nem hivatkozott annak valamely, az alperesi állítást igazoló konkrét tartalmára. Mellőzte az indítványozott és közelebbről meg nem nevezett tanúk meghallgatását is a károkozás kapcsán, mivel az alperesi oldalon - tényleges kár bekövetkezése hiányában - ezt szükségtelennek találta.

Az elsőfokú bíróság a felperes kamatkövetelését részben találta megalapozottnak, e körben azt hangsúlyozta, hogy a II. szerződési feltételek 10.1. pontja szerint a fizetés a számla kézhezvételét követő 30 naptári napon belül esedékes. A felperes által csatolt számla ehhez képest úgy tartalmaz 2008. március 20-i teljesítési határidőt, hogy annak igazolt átvétele az alperes által csupán 2008. február 25-én történt meg. A felperes szerződésszerű számlát az alperes felé nem állított ki, így az alperes fizetési késedelembe nem eshetett. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság - a Legfelsőbb Bíróság GK. 66. számú állásfoglalására is utalva - a keresetlevél benyújtásának 2010. április 16-i időpontjától kezdődően találta megalapozottnak a felperes késedelmi kamatra vonatkozó igényét, míg ezt meghaladóan azt elutasította.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, amelynek körében a leszállított keresethez igazodó mértékű 549.244 forint kereseti illeték, 600.000 forint (az áfát is tartalmazó) ügyvédi munkadíj, továbbá a felperes által előlegezett 13.000 forint tanú díj megfizetésére kötelezte a pervesztes alperes.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperes mint alvállalkozó az alperes mint vállalkozó megrendelését teljesítette. Utalt a szerződés II.7.2. pontjára, amely szerint a teljesítés a felperes részéről akkor szerződésszerű, ha mind a tényleges műszaki, mind a kapcsolódó dokumentációs teljesítés teljes körűen megtörténik. Az alperes állítása szerint a hibákat nemcsak az elsőfokú ítéletben is hivatkozott, 2008. január 17-én kelt műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvben, hanem ezt követően a 2008. február 25-én kelt, valamint a 2008. július 10-én kelt levelében is jelezte a felperes részére. A felvett 4 hibatétel javítása vagy pótlása a lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére nem került kétséget kizáróan igazolásra. A felperes 2008. március 11-i keltezésű levele éppen azt szögezi le, hogy a hibalistán szereplő egyik tételt - a szobor megvilágítását - a felperes nem javítja mindaddig, amíg nem lesz rá biztosíték, hogy a számláját befogadják. Ugyanezt támasztotta alá F. L.

tanúvallomása is. A tanú ugyan helyszíni bejárást említett, amely állítása szerint bizonyítja a felperes teljesítését. Az alperes a bejárásról tájékoztatót nem kapott, a felperes arra meghívót sem küldött az alperesnek. Ebből következően a szerződés szerinti sikeres átadás-átvételről nem beszélhetünk, továbbá a felperes által készített fényképek sem igazolják a hibák és hiányosságok kijavításának teljes elkészültét.

Arra is hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy az ítélet indokolása iratellenesen rögzíti, hogy a megrendelő a S. Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala volt. A szerződésnek a S. Megyei Jogú Város Önkormányzata nem volt alanya, így annak teljesítésével kapcsolatban sem volt jogosult jognyilatkozat tételére. K. A. tanú, mint S. Megyei Jogú Város főmérnöke tett tanúvallomást, amelyben alátámasztotta, hogy a S.-i önkormányzat részvételével tartott bejáráson az alperes nem volt jelen. A hivatkozott bejárás ezért a szerződésre kiható joghatállyal nem bírt és a felperes teljesítését nem igazolja.

Az alperes fellebbezési előadása szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg azt is, hogy a felperes a megvalósulási dokumentációt az alperes részére átadta. A felperes a F. L. tanú által hivatkozott, a műszaki dokumentáció átadását igazoló jegyzőkönyvet nem nyújtotta be a bíróságra. A rendelkezésre álló 2008. január 17-én kelt jegyzőkönyv pedig a megvalósulási tervdokumentáció felperes általi átadásának tényét nem tartalmazza.

Az alperes a fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint a Magyarország Kft. közműnyilatkozata kapcsán helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy annak beszerzése a felperes feladata volt. A vállalkozási szerződés eredmény kötelem, ezért irreleváns, hogy a felperes a szakmában elvárt módon tett-e meg minden tőle elvárhatót a hozzájárulás beszerzése érdekében. Amennyiben az ténylegesen nem került beszerzésre, úgy a szerződést a felperes nem teljesítette. A felperes a perben nem bizonyította, hogy a Magyarország Kft. nyilatkozatát beszerezte és ez K. A. tanú vallomásából sem volt megállapítható.

Az alperes sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a S. Megyei Jogú Város Önkormányzata által készített szakvélemény beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványát. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás során csatolta a S. Megyei Jogú Város Önkormányzatának Képviselő Testülete 2010. március 11-i ülésén 63/2010.(III.11.) szám alatt felvett közgyűlési határozatot, amely rögzíti, hogy a mélygarázs kivitelezés javításra, helyreállításra szoruló munkálataival kapcsolatosan szakértői vélemény készült. A szakvélemény valószínűsíthetően tartalmaz ténymegállapításokat a felperesi munkavégzést érintő javításokról is. A szakvéleményt az alperesnek nem állt módjában beszerezni, ezért terjesztette elő bizonyítási indítványát ennek hivatalból történő beszerzése iránt.

Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán előadta, hogy - mivel a hibajavítás kétséget kizáróan nem került a perben bizonyításra - az alperes jogosan érvényesített beszámítás útján a felperessel szemben hibás teljesítési kötbért, ezért

a másodlagosan előterjesztett megváltoztatási kérelme körében nemcsak az ítélet teljes megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, hanem ennek hiányában az ítéletnek a hibás teljesítési kötbér tekintetében történő részbeni megváltoztatását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. A Legfelsőbb Bíróság BH2000. 202 szám alatt közzétett eseti döntésének felhívásával kifejtette, hogy - miként erre az elsőfokú eljárás során is hivatkozott - az alperes nem vitathatja a felperes teljesítését arra hivatkozással, hogy esetlegesen nem került sor szabályszerű átadás-átvételi eljárás lefolytatására (erre az elsőfokú eljárás során is hivatkozott). Állította, hogy az átadás-átvételi eljárással harmadik személyek miatt késlekedett, illetve nem fejeződött be, ettől függetlenül a felperes teljesítése megtörtént. A felperes csatolta a Magyarország Kft. és az Mélygarázs Kft. között 2008. március 14-én létrejött megállapodást, amelynek utolsó bekezdésében szerepel, hogy a szükséges nyilatkozatok a Magyarország Kft. részéről kiadásra kerültek. Ez a megállapodás az elsőfokú eljárás során is csatolásra került (5-l. sorszám), ezért igazolást nyert, hogy a Magyarország Kft. megadta a szükséges nyilatkozatokat, amelyek a használatbavételi engedély feltételét is képezték ugyanúgy, mint a megvalósulási dokumentáció. Az alperes a használatbavételi engedélyt megszerezte, ezért a kért iratokat a felperes számára nyilvánvalóan átadta. Az ingatlant az alperes használatba vette, az rendeltetésszerűen működik.

A felperes csatlakozó fellebbezést is előterjesztett, amelyben az elsőfokú bíróság által megítélt kamatkövetelés kezdő időpontjának 2008. március 27. napján történő megállapítását kérte. Állította, hogy a felperes szerződészerűen állította ki a számlát, az adminisztrációs hiba folytán került később postára adásra, ez a tény azonban önmagában nem teszi a számlát hibássá. Utalt az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 169. §-ára is, amely szerint a fizetési határidő megjelölése nem kötelező tartalmi eleme a számlának. Az alperes fizetési kötelezettsége ezért a számla 2008. február 25-i kézhez vétele figyelembevételével 2008. március 27-én állt be, ilyen módon az ezt követő naptól esett fizetési késedelembe. Hivatkozása szerint a Legfelsőbb Bíróság GK. 66. számú állásfoglalása a perben nem alkalmazható, mivel itt számla kiállítására sor került. A felperes a csatlakozó fellebbezéséhez ismételten csatolta a K-1-29/2008. számú számla tértivevényét és a felperes kiadmányozási listájának vonatkozó oldalát.

A fellebbezés megalapozatlan, a csatlakozó fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokból helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésével és érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla a per főtárgya tekintetében túlnyomórészt, az alperes beszámítási kifogása vonatkozásában teljességgel egyetértett. Az elsőfokú bíróság az ítéletét a kereseti kérelemben és ellenkérelemben, valamint a beszámítási kifogásban felhozott valamennyi lényeges kérdésre kiterjedően megindokolta. A Fővárosi Ítéltábla az

elsőfokú ítéletben írt indokokat - azok szükségtelen megismétlése nélkül - elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja.

Alapítvánnyal sérelmezte az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg az ítéletében, hogy a felperes a szerződést teljesítette, amelynek keretében a felperes a megvalósulási dokumentációt is az alperes részére átadta. Ahogy arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen utalt, a következő ítéletkezési gyakorlat szerint építési szerelési munka elvégzésére kötött vállalkozási szerződés teljesítése - szabályszerű átadás-átvétel hiányában - a megrendelő által történt birtokbavétel, illetőleg használatbavétel alapján is megállapítható.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 44. § (1) bekezdése szerint az építtetőnek minden olyan építményről, építményrészről, amelyre építési engedélyt kellett kérnie vagy bejelentést kellett tennie, annak használatbavétele előtt használatbavételi engedélyt kell kérnie. A (4) bekezdés szerint az (1) bekezdésben előírt használatbavételi engedély hiányában az építményt nem szabad használni.

Az építésügyi hatósági eljárásokról, valamint a telekalakítási és az építészeti-műszaki dokumentációk tartalmáról szóló, a perbeli munkálatok idején hatályban volt 37/2007. (XII. 13.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: ÖTM rendelet) 37. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a használatbavételi engedélykérelemhez mellékelni kell az ügyben érdekelt szakhatóság állásfoglalását a hozzá tartozó, a szakhatóság által záradékolt építészeti-műszaki dokumentációval együtt [24. § (5) bekezdés f) pontja], továbbá az érintett közműszolgáltató nyilatkozatát arról, hogy az eljárással érintett építmény közműszolgáltatása biztosított [37. § (1) bekezdés c) pont]. A használatbavételi engedély birtokában a rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas építmény ténylegesen használatba vehető (39. §).

Az ismertetett jogszabályi rendelkezésekből is levezethető a felperes által felhozott eseti döntésben megnyilvánuló joggyakorlat, amely szerint amennyiben az építtető az építményt a használatbavételi engedély birtokában ténylegesen használatba vette, abból egyenesen következik, hogy a vállalkozó a szerződést teljesítette a szakhatóság által záradékolt építészeti-műszaki dokumentáció vonatkozásában is.

Az alperes a fellebbezésében azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az ítéletében, hogy a Magyarország Kft. közműnyilatkozatának beszerzése a felperes feladata volt, azonban sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes ennek eleget tett. A szerződés II. rész 2.1. pontja értelmében a vállalkozó köteles a szerződésben meghatározott munkával kapcsolatos minden olyan hozzájárulás és egyéb dokumentum beszerzésére, amit a megrendelőnek a használatbavételi engedély benyújtásához csatolnia kell. A felek egyező előadása szerint a Magyarország Kft. közműnyilatkozatának a beszerzése a felperes feladatát képezte, amely nyilatkozatot az alperesnek az ÖTM

rendelet 37. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a használatbavételi engedély iránti kérelem benyújtásához csatolnia kellett, ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az átadás-átvételi eljárás elmaradása ellenére a felperes a szerződést mind a műszaki dokumentáció, mind a közműnyilatkozat vonatkozásában teljesítette. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt a Ptk. 389. §-ára, amely szerint a vállalkozói díjfizetési kötelezettség nem az átadás-átvételi eljáráshoz vagy a számla kiállításához, hanem a teljesítés tényleges megtörténtéhez kötődik, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a teljes vállalkozói díjra jogosult azzal, hogy abból az alperes a jótállási garancia visszatartás összegét, illetve a felperes által nem vitatott késedelmi kötbér összegét visszatarthatja.

A per eldöntése szempontjából nem bír jelentőséggel, hogy a perbeli vállalkozási szerződés tárgyát képező munkák megrendelője S. Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala volt-e, mivel a per tárgya a felperes és az alperes között 2007. július 31-én írásban létrejött vállalkozási szerződésből származó jogvita, amely jogvita lényegét az képezte, hogy a felperes a vállalkozási szerződést teljesítette-e, és ennek következtében a díjra alappal tarthat-e igényt. E kérdés eldöntéséhez szükséges bizonyítékok az elsőfokú eljárás során rendelkezésre álltak, az elsőfokú bíróság azokat egymással egybevetve, a maguk összességében értékelte, amely értékeléssel a Fővárosi Ítéltábla az ismertetett pontosításokkal egyetért. Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a hibajavítás kapcsán rendelkezésre álló bizonyítékokat is, ezért alaptalanul kérte az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását a hibás teljesítési kötbér vonatkozásában.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy eljárási hibát vétett az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem teljesítette az alperesnek a S. Megyei Jogú Város Önkormányzata által készített szakvélemény beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványát, amely szakvélemény az alperes állítása szerint valószínűsíthetően tartalmaz ténymegállapításokat a felperesi munkavégzést érintő javításokról is. A Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A Pp. szabad bizonyítási rendszeréből következően a bíróság bármilyen bizonyítási eszközt igénybe vehet, amely alkalmas a tényállás kiderítésére, és a bizonyítékokat egybevetve, a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el [Pp. 206. § (1) bekezdés]. A Pp. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Az elsőfokú bíróság ítéletében indokát adta annak, hogy a felajánlott bizonyítást miért mellőzte, ezzel eleget tett a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének is.

A Fővárosi Ítéltábla megalapozottnak találta a felperes csatlakozó fellebbezését. A felperes a csatlakozó fellebbezésében helyesen jelölte meg az alperes

késedelembeesésének napjaként 2008. március 28-át. A felperes az elsőfokú eljárás során keresetlevele F/3/1. számú mellékleteként csatolta a perbeli követelését megalapozó számlát, amelyen „ÉRKEZETT 2008. február 25.” felirat szerepel. A másodfokú eljárás során a csatlakozó fellebbezéséhez csatolta a számla kézbesítését igazoló térítvevényt, amely alátámasztotta, hogy a számlát az alperes 2008. február 25-én vette át. A Ptk. 298. § a) pontja szerint a kötelezett késedelembe esik, ha a szerződésben megállapított teljesítési idő eredménytelenül eltelt. A szerződés II.10.1. pontja akként rendelkezik, hogy a fizetés havonta 30 naptári nappal a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kiállított és a megrendelő által ellenőrzött számla megrendelő általi kézhezvétele után történik. Helyesen hivatkozott a felperes az elsőfokú eljárás során és a csatlakozó fellebbezésében arra, hogy a szerződés szerinti 30 napos fizetési határidő a 2008. február 25-ei kézhezvételhez képest 2008. március 27-én járt le, amelyből következően az alperes 2008. február 28-án esett a vállalkozói díj megfizetésével késedelembe, ezért a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében ettől a naptól tartozik a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamatot fizetni a felperesnek.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a késedelmi kamat mértéke tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja vonatkozásában megváltoztatta és azt 2008. március 28. napjában határozta meg.

Az alperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperesnek megfizetni a 35.000 forint csatlakozó fellebbezési illetékből és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, a csatolt megbízási szerződés figyelembevételével megállapított 200.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, és az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdése értelmében irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az államnak az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott 900.000 forint összegű fellebbezési illetéket. A felperes javára járó ügyvédi munkadíj megállapítása során a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy a megbízási szerződésben foglalt mérték alatta maradt az IM rendelet szerint megállapítható ügyvédi munkadíjnak, továbbá azt is, hogy a felperes csatlakozó fellebbezése sikerre vezetett.

Budapest, 2011. október 4.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Bleier Judit

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő